

Birisine bir balık versen,
doyar bir defa
Balık tutmasını öğret,
doysun ömür boyunca.

tekstil

Sahibi : Rıza GÜVEN
Sorumlu Müdür:
Abdullah SERT
Adres : Babıâli C. 19/8
Telf. : 26 85 90

1 Temmuz 1970
Yıl 3
Sayı : 38

tekstil işçileri sendikası yayın organı

TÜRK - İŞ ÇÖKÜYOR

Son eylemler Türk-İş'in eskidenberi izlediği yanlış ve tutarsız politikanın sonucudur. Böylece türk-iş'in sayfası tamamen kapanıyor

TEKZİPTİR

Gazetenizin neşretmiş olduğu haberlerde, Uşak Teksif Sendikamızın levhasının emekçiler tarafından protesto edilmek suretiyle yere indirildiğine dair haberiniz hakikate aykırıdır.

Ekmeğini alın teriyle kazanan emekçinin ahlâki kurallara daha çok bağlı hareketine milletçe bağlı bulunmamız gerekirken, hakikate aykırı haber neşriyle emekçinin yaftasını gazetesine başlık yapan gazetenizin bu şekildeki hareketi evvelâ emekçilerin temsilcisi sıfatiyle bizleri de üzdüğünü beyan eder bu tip havadislerin tekrar etmemesini temenni ederim.

Saygılarımla.
22-5-1970
Uşak Teksif Sendikası
Başkanı
Mehmet Yalınkaya

Cevdet SUNAY: Veto etmesi bekleniyor

Hükûmetle el-ele faşist kanunların çıkması için hiçbir şeyden kaçınmayan, her türlü antidemokratik yolu zorlayan Türk-İş artık Türk sendikacılığından fiilen silinmiştir. Türk-İş'in faşist kanunlara ilişkin davranışları son olayların asıl sorumlusu olduğunu belgelemiştir.

REFERANDUM VE KANUNLAR

Türk-İş'in genel sekreteri Ankara Televizyonunda yapılan Sendikalar Yasasına ilişkin açık oturumda işin içinden çıkamayınca, hiçbir şeyi kalmayan bir insanın can çekişme örneğini verdi ve: «Kanunlar kalksın, sadece referandum (yani işçilerin oy kullanması) kalsın razıyız» diye meydan okudu. Oysa genel sekreterin bu sözü de samimi değildir.

(Devamı 4 ncü Sayfada)

Gazetemiz Üç Yaşında

Emekçinin sesini, hiçbir kısıntıya uğratmadan, hiçbir sansürden geçirmeden ve hiçbir korku ve endişe taşımadan tam üç yıl bu sütunlardan duyurmaya çalıştık. Bu arada büyük müşküllerimiz de elbette olmuştur. Mücadelemiz buna rağmen aksamadan devam etti. Bundan böyle de aynı şekilde devam edecek.

Sınıfının bilincine varan ve bu bilinci de geniş emekçi kitlelerine aşılamaya çalışan Sendikamız, övünerek ifade edelim ki kayıtsız, şartsız emekçi gazetesinin yayınını sürdürmektedir. Bu gazete, diğer sendika gazeteleri gibi.

(Devamı 4 ncü Sayfada)

Bağımsız sendikalar birleşik cephe kurdu

Bağımsız Sendikalar Cephesini yöneten Genel Başkanımız Rıza GÜVEN

Son emekçi eylemleri sonunda Türk-İş ve Şürekasınca oynanan büyük oyunun önüne geçmek ve emekçiyi muhtemel bir faşist düzenden korumak amaciyle Türk-İş ve DİSK dışında kalan Sendikalar birleşik cephe kurmuşlardır. Bağımsız sendikalar Direniş Komitesi adı altında günlerden beri Başkent Ankara'da faaliyet gösteren Birleşik Cephe, gerçekten Türk-İş'ten çok büyük bir güç olduğunu ortaya koymuştur.

Sendikamız Genel Başkanı Rıza Güven'in Başkanlığında faaliyet gösteren Komite, gerçekten başarılı işler yapmaktadır. Olayları ve onu meydana getiren 274 Sayılı Sendikalar Yasasını Değiştiren Tasarıyı ciddî bir yorumdan geçiren komite, halk katında da kendisine en çok itibar edilen bir örgüt olmuştur.

Komite, son olarak Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay'a bir muhtıra vererek, 274 Sayılı Yasanın bugünkü şekliyle değiştirilmesinin demokratik düzeni büyük bir sarsıntı içine sokacağını, Türk-İş ve Hükûmet'in bu değişiklik tasarısı ile işçileri bağımlı ve güdümlü hale sokacağını, binaenaleyh sendikal özgürlüklerin temelden yokolacağını gerekçeleriyle birlikte ortaya koymuştur. Komite, ayrıca Türkiye'de yeni sendikal düzenin kurulması için gerekli bir yasa teklifini de hazırlayıp Cumhurbaşkanına sunmuştur. Cumhurbaşkanı, olayları tam bir tarafsızlık içinde değerlendireceğini, heyete bildirmiştir.

Türk - iş'e bağlı sendikaların bazıları, türk-iş'e rağmen tasarıya karşı

İstanbul yol-iş sendikası başkanı Bekir Yenigün Sunay'a açık mektup yayınladı

Türk-İş'in fiyaskolu forumundan sonra bazı Türk - İş'e bağlı örgütler tasarıya karşı cephe almışlardır. Bununla ilgili olarak Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası, tasarının savunulacak yanının bulunmadığını, bu nedenle Türk-İş'in böyle bir faşist tasarı üzerinde neden ısrar ettiğinin anlaşılamadığını bildirmiştir. TGS nin olağanüstü kongreye gilmesi için de yeterli 44 imzalı bir müracaat yapılmıştır. Türkiye Gazeteciler Sendikası Olağanüstü kongrede muhtemelen Türk-İş Konfederasyonundan ayrılma kararı alacaktır.

Öte yandan, Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikasının İzmir'de faaliyette bulunan 2 No:lu şubesi yöneticileri, İzmir'de Türk-İş tarafından bir karşı miting yapıldığı takdirde, cephe alacaklarını, tasarının Türk işçi hareketini iyiye yöneltmeyeceğini bildirmektedirler.

Gene Türk-İş bünyesinde bulunan Yol-İş Federasyonuna bağlı İstanbul Yol-İş sendikası, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'a bir açık mektup yazarak, tasarını kanunlaşmasının önüne geçmesini istemiştir. Yol-İş Sendikası Başkanı Bekir Yenigün imzası ile yazılan açık mektup aynen şöyledir:

(Devamı 4 ncü Sayfada)

Tatlı sert
ABDULLAH SERT

Üçüncü Yıl

Gazetemiz bu sayıyla üç yaşına girdi.
Üçüncü yıl Türk sendikacılığının olaylarla dolu bir
dönemine rastladı. Hiç kuşkusuz olayların nedenlerini ve
sonuçlarını bugünden açık biçimde saptamak mümkün-
dür. Ne varki gelecek yılların ortaya koyacağı gerçekler-
le bugünleri değerlendirdiğimizde saptayacağımız çok
daha yalın durumlar ortaya çıkacaktır.
Tekstil abartmadan belirtelim ki, Türkiye'de emekçi-
nin insanca yaşama koşullarına kavuşması yolunda ga-
zete olarak eylem gücünü her yönüyle olanakları içinde;
gerçekçiliği yitirmeden verebilmiştir.
Türk sendikacılığının hangi çizgiye oturtulması ge-
rektiğini, Türkiye'ye özgü sendikacılığın ne olduğunu
Tekstil açık yayınlarıyla emekçi kardeşlerimize anlat-
mıştır. Övünme de kabul edilse, belirtelim ki, Tekstil'in
geçmiş sayılarına bir göz atılacak olursa 15 Haziran o-
laylarının nedenlerini hemen tesbit etmek mümkün olur.
Emekçi sınıfın Türkiye'deki yeri, yapılması ve yerine ge-
tirilmesi gereken eylemler Tekstil'in her sayısında yer al-
mış, ihanet içinde bulunan bir kısım sendikalar açıkça uya-
rılmıştır. Olaylar bugün tarihsel tüm sorumluluğu ihanet-
çilerin omuzlarına bindirivermiştir.
Bilelim ki, artık, 20. yüzyılın bu ikinci yarısında dün-
ya ile birlikte Türk halkları da uyanmakta, yurdu ve dün-

(Devamı 4 ncü Sayfada)

Sendikal Tasarıların Hikâyesi

Derler ki bu kavga neden çıktı?
Derler ki kavgadan önce herkes neden uykudaydı?
Derler ki politikacıların işi ne?

YIL 1969...

Sendika ağaları bütün yalan ve dümenlerini yitirmiş, uyanan bilinçlenen emekçiler karşısında âciz kalmışlardır. Foya-

İnönü: İşçiler haklı

ları ortaya çıkmış hesap günü yaklaşmıştır! Tabandaki emekçi sorunları kavramaya başları na çöreklenen ağaların çöreklenme nedenlerini öğrenmeye başlamışlardır. Bir yandan sendika ağalığı, bir yandan patronlara gebelik.. Yani sarı sendikacılık.. Sarı sendikacı patronun isteklerine göre hareket eden kimsedir. Ekonomik durumun gittikçe bozulması, sarı sendikacılığın da gelişmesine yol açmış, patronlar, **«nasıl olsa sarı bir sendika ile işbirliği yaparak işçilerin ücret ve sosyal haklarını meşrû yollardan gasb edebilirim»** diye düşünmeye

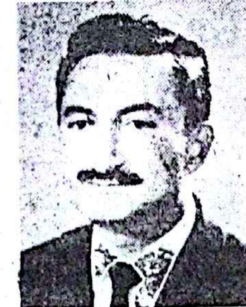

Rıza Kuas: Haklarımızı alacağız!

başlamışlardır. Öte yandan devrimci ve bilinçli sendikacılar emekçiden yana bir savaş sürdürmekte, ne pahasına olursa olsun emekçi haklarının gasbına karşı çıkmaktadırlar..

«KÖTÜ DURUMDAYIZ»

Fabrika komşuluğu eden emekçilerin bir kısmı sarı sendikaların, bir kısmı da devrimci sendikaların elinde.. Devrimci sendikaların imzaladıkları toplu sözleşme ile sarı sendikaların imzaladıkları sözleşmeler işçiler tarafından karşılaştırılmakta, işçilerin nasıl satıldıkları belgelerle ortaya konulmaktadır. Bu durum devrimci sendikalar lehine bir gelişim bir hareket yaratıyor. Ve hatta Çimse-İş Başkanı Hasan Türkay, Meclis'te kendini tutamayıp a-

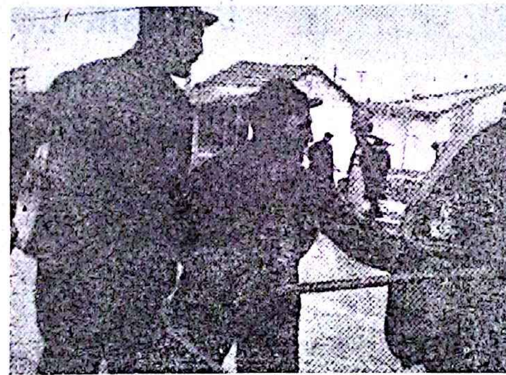
itirafını yapıyor, **«Çok kötü ve müşkül durumdayız. Devrimci sendikalar bizlere nazaran daha mükemmel sözleşme imzalamaktadırlar. Biz patronlara baskı yapamıyor, binaenaleyh de u-**

Ecevit: Hatadan dönmek var!

cuz sözleşmeler imzalamak zorunda kalıyoruz.»

HERŞEY APAÇIK VE ORTA YERDE

Itirafı yapan sendikacı AP Milletvekilidir. Ötedenberi sen-

İşlerinin başında emekçiler

dika ağalarının ve sarı sendikacıların varlığı devrimci sendikacılar tarafından öne sürülmekte, böylece de emekçiler uyandırılmaya çalışılmaktadır. Gazetemizi dikkatle okuyanlar bilirler ki, hemen her sayısında sarı sendikacılardan sözedilmi- mekçinin nasıl uyutulduğu kimi zaman belgelerle ortaya konmuştur.

Devrimci kanattan gelen suçlamalar bu kez milletvekili bir sendikacı tarafından itiraf edilip Meclis tutanaklarına geçmiş olmaktadır. Şu halde bir sarı sendikacılığın varlığı artık **söz götürmemektedir.**

Burhanettin Asutay

BİRAZ DAHA GERİYE DOĞRU

Evet sarı ve ağa sendikacılar perişan haldedir. Yirmi yıldır titizlik ve itina ile korunmaya çalışılan, güdümlü delegeler ve önceden satınalınmış ya da münavebeye sokulmuş Genel Kurul divanları ile muhafaza edi-

Bahir Ersoy

len sendika yöneticiliği artık ciddi krizlerin içine girmiştir. Bunun yanısıra sendika yöneticilerinin lüks bir yaşantı içinde bulundukları, işçiye hizmet yerine komisyonculuk ve kişisel çıkarlarını kollama amacını taşıdıkları her gün yeni belgelerle doğrulanmakta. İşçiler de kendilerine sendikaları kanalı

Osman Soğukpınar

ile oyun üstüne oyun oynandığını iki kere iki dört eder derecede tam olarak bilmekte, bu nedenle de sarı sendikalarını bırakıp devrimci sendikaların yolunu tutmaktadırlar...

«GİDEMEZSİN!»

Sarı sendikaların bu tehlike-

Emir Halil Postacı

yi anında yakalamaları ve sarıbaş Türk-İş'e anında haber vermeleri üzerine paçalar sıvanmış Bekirağa bölüğüne **«marş marş»** çekilmiştir..

Komuta ilk uyan sendikacı AP. Milletvekili Kaya Özdemiroğlu ve arkadaşları olmuş **(biz bunlara işçi milletvekili sıfatını kullanmıyoruz, sendikacı milletvekili sıfatı daha uygun düştüğünden!)** ve derhal alelacele bir kanun teklifi hazırlanarak Meclise sevkedilmiştir. Ne var ki bu kanun teklifi **(beyler o kadar şanslı ki)** dönem sonuna gelmiş ve bu nedenle de Meclis'te lâfı edilmeye fırsat bulunmadan seçimlere gidilmiştir.

SEN OYNA BAŞTÜRK SEN OYNA

Seçim olmuş, Türk-İş'in pazarlığı uyarınca bir kısım sendikacılar A.P. den, bir kısmı da C.H.P. den Meclis'e girme olanaklarını yakalamışlardır. Meclis'e girsin de hangi kapıdan girerse girsin... Nasıl olsa partiden önce sendika ağalığı, sarı sendikacılık var ya.. Parti ilkeleri çiğnenebilir! Ama Türk-İş'in ilkelerine gelince asla!.

OL HİKÂYE BÖYLE GELİŞMEDE

Derken... C.H.P. kapısından Meclis'e giren Genel-İş Başka-

Halil Tunç

nı Abdullah Baştürk **(o günlerde olduğu gibi halen de basrolünü başkasına kaptırmamıştır)** Ges-İş Başkanı Osman Soğukpınar, Harb-İş Başkanı Emır Halil Postacı

Türk-İş 3. Böige Temsilcisi Burhanettin Asutay ve Bahir Ersoy...

Tutup Özdemiroğlu'nun önceki kanun teklifini bir iki önemsiz rötuştan sonra aceleyle Meclis'e sevkederler.. Sendika ağalığını perçinleyip sarı sendikaların Hükümet kucağına dü... meleri için biçilmiş kaftan olan bu kanun teklifleri yeni bir müşteri bulur... Ve Hükümet kendi tasarısı olarak kestirmeden Meclis'e sunar!

Konuyu titizlikle izleyen devrimci sendikalar eyleme geçerler. Hemen belirtelim ki, Tekstil İşçileri Sendikası teklif hazırlanırken mesele üzerine eğilmiş, gerekli yayınlarla her türlü uyarı görevini bihakkın yerine getirmiştir. Bunun yanısıra muhalif/muvafık parti yetkilileri ile görüşülmüş, muhtıralar verilmiş, faşist tehdikeye dikkat çekilmiştir. Ne var ki söz verenler bile faşist cazibe(!)ye kapılmaktan kurtulamamış, bildiklerini okumaya devam etmişlerdir.

DİNLE NEYDEN...

Politikacı dinlemez, aydın dinlemez, akıllısı dinlemezse meydanı faşizme mi bırakmak gerek? Ne diyordu Mustafa Kemal, **«Memleketi idare edenler gaflet, dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler.»** Bu memleketin sahibi tek kişi ya da

Abdullah Baştürk

grup olmadığına göre, gelecek tehlike elbetteki hepimizi ilgilendirecektir. İşçisiyle köylüsüyle gençliğiyle hep birlikte bu ülkeye kastedenlere, bu ülkeye göz dikenlere karşı çıkmak değil mi görevimiz?

BU HİKÂYE NEREDE BİTER!

Derler ki, meydanı boş bulanlar gafil avlanmaya mahkûmdurlar.

Derler ki, bu memleket sahipsiz değildir.

Derler ki, Atatürkçü devrimci kitleler uyumazlar...

Bilinen olaylar ve bilinen gelişmeler oldu. Bu arada kimi politikacı uslandı. Kimi 180 derecelik çark etti. Kimi de hâlâ aynı konu üzerinde ısrar etmede.. İşçisiyle, profesörüyle, gençliğiyle ve halkıyla şimdi tam birlik vardır. Sadece bu birliği sabote eden, bu birliği kişisel çıkarlarına aykırı bulan bir avuç sendika ağası, bir avuç sarı sendikacı vardır. İş bu raddeye geldikte.., bir avuç kişi hikâyeyi istediği gibi sonuçlandırabilir mi??? Bunun cevabını zaman verecek...

YULAR

ORHAN KEMAL

Dün akşam bir arkadaşla hamama gitmiştik. Hamam ücretleri gene yükseldiği için mi ne, hamam bayağı tenhaydı.

Keselendik, yıkandık. Bu arada, birlikte götürdüğümüz portakalları yiyelim dedik. Soyduk kabuklarını, dilim dilim yedik. Yedik ya, kabuklarla çekirdekleri nereye atacağız? Görünürlerde ne bir çöp sandığı, ne de teneke. Kurnanın yanına suçlu suçlu bıraktık. Suçluluğu gerek yoktu oysa. Avuç dolusu para verecektik hamamcıya. Hamamın temizliğine bakanlar öteki kir pas, hattâ çöplerle birlikte bunları da kaldırır, bir yerlere atarlardı her halde ama hayır, kurnanın yanıbaşında bırakmak hoş değil gibime gelmiş, davranışım içime sinmemişti.

Neyse, havlular geldi, büründük. Tam çıkacaktık, arkamızda hırslı, kalın hınçlı bir ses:

— Heeey... Medeniyetsizler!

Durduk baktık sesin sahibine Bir kıyıda birini keseleyen kocamân elli, kollu, ayaklı, genç irisi bir tellâk. Akşamdanberi kimbilir kaç kişiyi keselemekten imanı gevremiş olacak. bağırıp duruyor; öfkeli sesi hamamın sıcak buğulu havasında gümbürdese bile, ne dediği anlaşılmıyordu.

Ama besbelliydi bize atıp tuttuğu.

— Ne var? Ne diyorsun?

Hep o alev almış ispirto parlamasiyle:

— Ananın dini! dedi. Ne varmış, ne diyor'muşum.. portakalları zıkkımlandınız da kabuklarını ne demeye alıp götürmüyorsunuz? Eşşeğiniz mi var sizin?

Kabukları kurnanın dibine bırakmış olmanın silinmemiş utancı üzerine, şu genç irisi tellâğın öfkesi, ne yalan söyliyeyim hoşuma gitmişti. Demek demokrasi halkımıza inmiş, yayılmış, inip yayılmakla kalmayıp insanlarımızın huyu oluvermişti. Demek, ezilenler, onları ezenlere karşı pervasızca kafa kaldıracak, haklarını söküp alırken pısırıklığı bir yana bırakacaklardı. Çünkü tellâk, «Veli nimet» müşterilerinin haksızlığına dikilmişti.

Hoştu, çok hoştu hem de. Milletçe adam olmanın yoluna girmiş miydik acaba. Galiba. Bir tellâk bu davranışı gösterdiğine göre, durum apaçık ortadaydı. Eskiden böyle miydi, Sıkı mıydı herhangi bir tellâk, herhangi bir müşteriye bağırıp çağırsın, Parlasın? «Ananın dini!» desin? Hele hele «...Portakalları zıkkımlandınız da kabuklarını ne diye götürmüyorsunuz? Eşşeğiniz mi var sizin?» diye çemkirsin? Bundan böyle demek yurttaşlarımızın en hırtı, en hımbılı bile kendilerini yönetenler başta, herkes her şeyin aykırılığı, kanuna uymazlığı, haksızlığı karşısında dikilecek, gerekirse mitingler, sesli sessiz yürüyüşlerle haklarını koparmanın yolunu arıyacaklardı?

Ünlü deyimle: Şeytan dürttü.. gerçekten böyle miydi? Yani milletçe adam olmanın yoluna girmiş miydik? Yurttaşlarımızın bilinci artmış, artan bilincin itmesiyle hiç kimseden korkup çekinmeden, öz çıkarlarına karşı olanlara dikilme olanağını sürdürüp, haklarını sökebilecekler miydi?

Kendime bir «Koca göbekli» havası vererek, hattâ ellerimi peştemaldan çıkarıp arkama koyarak, çalımla sordum:

— Senin adın ne?

Hâla öfkeli:

— Sana ne?

Karşılık fena değildi' Demek yurttaşlarımızda en ürkekleri bile «Koca göbekli», «Kodaman», «Kalontor» takmıyacak cart curta pabuç bırakmıyacak kadar yüreklenmişlerdi?

Palavranın dozunu attıracak, avazımın çıktığınca bağırdım:

— Kalk ulan ayağa!

Şayet yukarıda düşündüklerim gerçekleşmiş olsaydı, adamın ya ayağa kalkmaması, ya da kalksa bile kocaman yumruklariyle turşumu çıkarması gerekirdi. «Ulan!» diye bağırmıştım, «Kalk ulan ayağa!»

Şaşılacak şey, kuzu kuzu kalktı:

Deneyimi sonuna dek sürdürmek zorundaydım. Az önceki sorumu yeniledim:

— Adın ne?

Mırıldandı:

— Yonuz.

— Yonuz mu? Ne demek o? Yunus desene şuna, eşek!

— Beşir edemiyom da...

— Beşir.. yakıştıramıyorum de eşşoğlu eşşek!

— ....?

— Nerelisin?

O, her yanından sağlık fışkıran genç irisi ufalmış ufalmış ufalmıştı:

— Suvaz'ın köylüğünden..!

— Sivas de şuna ulan,..ayı!

— Suvaz.

İllaki Sivas dedirtecektim:

— Si, de!

— Su, dedi.

— Ulan si desene!

İmdat ararcasına sağına, soluna baktı:

— Si dedi.

— Ha şöyle. Si-vas!

Zorla ama yakıştırdı:

— Sivas.

Üzerinde durmadım:

— Öğrenimin ne?

— Efendim?

— **Öğrenimin ne?**

Fena sıkışmış, bana bulaştığına ihtimal bin pişman olmuştu. Yanlışlıkla güldü, sonra yanlışlığını idrâk ederek, ciddileşti.

— Öğrenimin ne olduğunu bilmiyor musun?

— Bilmiyom.

— Bilmiyorum, de!

— Liseyi falan da mı bitirmedin ?

— Cık.

— Ortayı?

— Cık.

— İlki?

İçini dertli dertli çekti. Boynunu büktü sonra. Nerdeyse ağlayacaktı. Öylesine kolu kanadı kırılmıştı ki...

— Bağışla beyim bilemedim. İçim parçalandığı halde:

— Zâtınızı.

— Şâtınızı.

Fena yakalamıştım. Daha doğrusu, fena yakalanmıştı. İçimin parçalanmasına aldırmıyarak işi sürdürdüm:

— Ben sana bilemedim'i göstericim. Liseyi, ortayı, hattâ hatta ilki olsun bitireme, sonra da geç karşıma bana cart curt et!

Hep o yapma çalım, yapma hırsımla döndüm.

Ardımdan geliyor, yalvarıyordu:

— Bağışla beyim, töbe vallaha.. dilim kopaydı da demez olaydım. İtten pişmanım vallaha.. küçükten kusur, büyükten af...

Ben'se «Koca göbekli» lıgimin son darbesini insafsızca vurdum:

Kahkahalarını zaptedemiyeceğini anlıyan arkadaş çekip gitmişti.

— Giyinmeye gidiyorum. Gel, beni gör!

Arkadaş hem giyiniyor, hem de gülmekten katılıyordu.

Ben de giyindim. Hattâ hiç gerekmediği halde, fakir fukaranın nedense çok ürktüğü kravatımı da bağladım. Arkada da bağladı. Tam çıkacağız, birden o! Önünde kavuşuk elleriyle iki kat, korku içinde, dehdesem kaçacak.

Çıkış kapısına kadar gittim, durdum. Birden emrettim:

İyice yılgın, geldi.

— Ne yaptın portakal kabuklarını?

Şaşaladı:

— Attım.

— Attın mı? Nereye attın?

Korktu.

— Nereye attın ulan hıyar, cevap versene!

— Çöp sandığına.

— Portakal kabukları çöp sandığına atılır mı be?

«Nereye atılır ya? Benimle dalga mı geçiyorsun?» falan demesi gerekirdi oysa. Demedi Başladı yeniden sızlanmaya:

— Cahallığıma say benim, bilemedim vallaha..

— Git getir attığın yerden. çabuk!

Koştu.

Arkadaş:

— Ulan, dedi, bırak fıkarayı be!

Oysa, gittiği gibi koşarak dönmüştü. Elinde portakal kabukları... Portakal kabukları ya, bütün bunların uyumsuzluğunu, işin içinde iş olduğunu anlamasa bile, sezmiş görünüyordu. Buysa yetmezdi bir «Koca göbekli» karşısındaki tutumunu değiştirmeye. Sezgisi onu yanıltabilirdi. Kravatım vardı boynumda, cart curtuma sıkıydım. Cebimden defter kalem çıkarıp hamama kocaman bir ceza yazabilirdim. Yazınca da tamamdı hamamcıyla işi...

Gülüverdim.

O da güldü,

Sertleştim:

— Ne gülüyorsun?

— Sağ ol!

— Sen de sağ ol.. Gül!

Güldü.

— Peki, neciyim ben?

— Zâtınız mı?

— Hayır, ben!

— Estağfurullah.

— Niye?

— Zâtınız büyük bi mâmürsünüz...

— Ne memuru?

— Büyük bi mâmür a..

— Evet?

— Çıkaramadım ne mâmürü olduğunuzu.

Elimi omuzuna dostça koydum:

— Memur falan değilim..

İnanmadı. Boynumda kravat, dilimde cart curt... Belki de memur olmadığımı söyliyerek onu sınıyordum.

— Estafurullah, dedi yeniden.

— Vallaha memur falan değilim lan!

Bu !Lan», aramızdaki buzları eritir gibi olduysa da, gene de boynumdaki «Medeniyet yuları», az önceki cart curtum.. Başını kıçından ağır getirebilirdim.. En iyisi ağzını sıkı tutmalıydı.

Güldüm değil sırıttım. Oysa sadece güldü.

— Niye güldün?

— Heç, öyle...

— Aklı başında bir insan hiç'e güler mi? Bir sebebi olmalı...

— Mâmür değilim dediniz de..

Sonunda inandırdım memur olmadığıma. İnanınca da yüreklendi:

— Hiiç, Yapılarda kâtiplik yapıyorum..

— Yapılarda mı?

— Nolacak? Yapılarda, fabrikalarda, mağazalarda. Nerde iş bulursam..

Gene de inceden inceye, şüpheli şüpheli gözden geçirdi beni. Memur olmadığıma bir türlü inanmak istemiyor gibiydi. Çekinerek sordu:

— O boynundaki ne ya?

— Kravat.

— Devletin mâmürü değilsen..

— Ne diye takıyorum, doğru. Âdet olmuş işte.. Sen boş ver ona buna, benimle güleşebilir misin?

— Şaştı:

— Ben ha? Seni ot diye yerim be!

Sevinçle döndü, arkalarda dikilmekte olan hemşerisine heyecanla:

— Mıstık lan gel, dedi. Bu da senin benim gibi.. boynunda ki yulara kulağasma!

Büyük romancı Orhan Kemal'i kaybettik

Romancı Orhan Kemal.

Eserlerinde çoğunlukla emekçinin dert ve sorunlarını usta kalemiyle işleyen, onun uyanıp bilinçlenmesine büyük katkılarda bulunan değerli romancı, hikâyeci ve şair Orhan Kemal, 3 Haziran 1970 günü tedav için gittiği Sofya-da vefat etmiştir. Ünlü romancının bu beklenmedik andaki ölümü tüm Türk halkı arasında üzüntüyle karşılanmıştı.

1914 yılında Ceyhan'da doğan Orhan Kemal, çileli bir hayat yaşamış yazdıklarını bizzat emekçilrein, ırgatların' topraksız köylülerin gerçek yaşantılarından almıştır. Herkesin uykuda, ama emekçiin sokakta olduğu sabahın saat 5inde altısında değerli romancı sokak arlarına dalar ve o mazlum yaşantıyı gözleri yaşayarak bizzat izler, bilahare de bu acıları kâğıda dökerdi.

Arkasında sayısız dev eserler bırakan ünlü Romancı gerçekten çileli bir hayat yaşamış son günlere kadar hayatını gecekondu semtlerinde geçirmiştir. Yoksulluğu nedeniyle her emekçi gibi o da öğrenim zevkini tadamamış ama birçok okumuşun hocası olmak şerefine nail olmuştur. Türk işçisi edebiyatı, şüphesiz ki bu büyük ustasının ölümüyle bir boşluk içindedir.

«Baba Evi» «Avare Yılları» «Murtaza» Vukuat Var» «Hanımın Çiftliği» «Yetmiş İkinci Koğuş» Gurbet Kuşları» gibi dev eserlerin sahibi olan Orhan Kemal hayat boyunca da politikacı ve sermayecinin hışmına uğramış bir süre de Bursa cezaevinde çile doldurmuştur.

Ailesine, sevdiklerine ve tüm emekçilere başsağlığı dileriz.

Gazetemiz üç yaşında

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

kişinin övgü sütunu olmamış, reklâm için kullanılmamıştır. Oysa, diğer sendika gazeteleri, özellikle Türk-İş'in etrafında kümelenen sarı sendikalar emekçiden topladıkları paraların eğitim fonlarını da tam bir sorumsuzluk ve fütursuzluk içinde çarçur etmiş, eğltim faaliyeti diye çıkardıkları varakparelerinde bol bol kendi kişisel reklâmlarını yapmışlardır.

Böylesine büyük sorumsuzluğun hesabı elbette ki birgün sorulacaktır. Emekçi, herşeyden önce kendi alınteriyle kazandığı ve sendikasına severek verdiği ödentilerin kendi sınıfsal çıkarları uğruna kullanılmasını, kendi sesinin yayılmasını isteyecektir. Emekçinin bu en tabii isteğinin başa çöreklenmiş sendika ağalarının tahakkümü ile önlenmeye çalışılması uzun vadede olumlu sonuç vermeyecektir.

Gazetemiz, gelecek sayılarında yapacağı yayın ve eğitsel faaliyetlerle üyelerine olduğu kadar tüm emekçi sınıfına da, daha çok yararlı olmaya çalışacaktır.

Sevgi ve saygılarımızla
TEKSTİL

Üçüncü yıl

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

yayı yaşanılır hale sokmak için açık bir mücadele verilmektedir. Bu mücadeleyi şu veya bu yoldan, dikta ile, antidemokratik kanunlarla, şarkvari plânlarla durdurmaya, ya da yavaşlatmaya açık kapı kalmamıştır artık. Halka, emekçiye ya insanca yaşama koşulları sağlayacak hizmetler verilecek; ya da halk iradesini kullanarak kendisine kazık atmak isteyenleri işbaşından uzaklaştıracaktır.

Türkiye'nin gerçeklerinin ortaya koyduğu sorunları yozlaştırmak isteyen, çözüme kavuşturmayı savsaklayan kişilerle birlikte örgütler de toplum hayatından silinecekleridir. Türk-İş sendikal kesimde bunun açık örneği olmuş, şimdiden tarihe karışmıştır.

Tekstil, gazete olarak dar imkânlarına rağmen görev yapmış, emekçi kardeşlerimize aydınlık getirme çabasını göstermiştir. Bu çaba hiç kuşkusuz bundan sonra daha da güçlü olacak, başarılı sonuçlar yaratacaktır; yeterki el-ele, yeterki aynı ülkünün birliği içinde olalım.

Abdullah SERT

Sendikamızdan Haberler

Zeki triko'da sözleşme yürürlüğe girdi

İki aydanberi Zeki Triko işyeri yetkilileri ile yapılan Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri nihayet taraflar arasında olumlu şekilde sonuçlandırıldı.

Böylece Zeki Triko işyeri ilk defa toplu sözleşme düzenine kavuşmuş olmaktadır. Buna rağmen, diğer üçüncü dönem sözleşmeli işyerleri gibi, haklara kavuşturulmuş, üyelerimizin ekonomik durumlarını biraz düzeltmelerine katkıda bulunulmuştur.

Şüphesiz ki, sözleşmenin bugünkü şekli sendikamıza yürekten bağlı **Zeki Triko'lu** üyemiz sayesinde meydana gelmiştir. Üyelerimizin bağlılıklarını kutlar, sözleşmenin hayırlı olmasını dileriz.

Gökbakan'lı Emekçiler Sözleşmeye Kavuştular

Bir süredenberi görüşmeleri devam ettirilen Gökbakan Triko Fabrikası işyeri sözleşmesi, nihayet tarafların karşılıklı iyiniyet ve anlayışı sonucunda olumlu bir şekilde sona erdirildi.

Başlangıçta mücadelesi çetin geçen sözleşme düzeni nihayet Gökbakan Triko fabrikasında da kurulmuş bulunmaktadır.

Gökbakan Triko sözleşmesi, tıpkı Zeki Triko sözleşmesi gibi bugün diğer sözleşmelerin birkaç yıldan beri ulaştıkları aşamaya getirilmiştir.

Uygulanmasına başlanan sözleşmenin üyelerimize hayırlı olmasını temenni ederiz.

Ender triko sözleşmesi yenileniyor

Mahmutpaşa şubemize bağlı Ender Triko işyeri sözleşmesi süresi bittiğinden sendikamızla İşverenler sendikası arasında yeni dönem müzakerelerine başlanmıştır.

Müzakereler halen olumlu safhada devam etmektedir.

Atalar konfeksiyonda sözleşme imzaladık

Mahmutpaşa Şubemiz bağlı Atalar konfeksiyon'da bundan bir süre önce başlayan toplu iş sözleşmesi müzakereleri nihayet olumlu gelişmelerden sonra sonuçlanmıştır.

İşyerinde çalışan üyelerimize önemli haklar sağlayan sözleşmenin imzalanması memnunlukla karşılanmıştır.

Pahalığın kol gezdiği ülkemizde sözleşmemizin üyelerimize ve tüm emekçilerimize hayırlı olmasını dileriz.

S.s.k. Safraköy'de bir sağlık istasyonu kurdu

Safraköy'de çalışan binlerce emekçinin sesini Sosyal Sigortalar Kurumu'na ileten sendikamız, nihayet orada bir sağlık istasyonu'nun açılışını sağlamıştır.

Geçtiğimiz hafta yapılan törenle hizmete giren Sağlık İstasyonunun açılışı işçiler arasında memnuniyet uyandırmıştır.

türk - iş çöküyor

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

Zira Sendikalar Kanunu tasarısı Komisyon'da ve Millet Meclisi'nde Türk-İş'in isteğine göre, çıkmıştır. Referandum sözünden eser bile yoktur. İşçilerin oylarıyla toplu sözleşmesi yetkilerinin kazanılmasını savunan ilk örgüt Tekstil İşçileri Sendikası olmuştur. Bu görüş Tekstil'in çalışma raporunda yer aldığı gibi, son olaylardan çok önce hazırlayıp milletvekili ve senatörlere gönderdiği kitabında da referandum usulü benimsenmedikçe, Türkiye'de Anayasamıza uygun özgür bir sendikacılığın olamıyacağı belirtilmiştir. Aynı görüş DİSK tarafından da savunulmuştur. Ne var ki, Türk-İş'in genel sekreteri açık oturumda «referandum» sözünü her zaman olduğu gibi demagoji vesilesi yapmaktan ileri bir eylem gösterememiştir.

Yapılmayan yürüyüşler :

Gazetelerden öğrendiğimize göre Türk-İş eylemsiz konfederasyon olduğunun örneğini vermiştir. Türk-İş'in son taktiklerinden biri yapmıyacağı miting ve açık hava toplantıları için izin alması ve başkaları tarafından yapılacak miting ve toplantıların güzergâhını böylece hileyle dolu tutmasıdır. Türk-İş'in bu davranışı da çöktüğünün açık örneğini vermektedir.

Yabancılar da el attı :

Türk-İş'in kanun zoruyla ayakta durmak ve kendi dışında örgüt yaşatmamak için kurduğu plânları, bağlı olduğu milletlerarası teşkilâtlarca kınadılar ve kanun zoruyla sendikacılık yapılamıyacağını bildirdiler. Türk-İş'i kınayan örgütler arasında Amerikan Birleşik Otomobilciler Sendikası ile Türk-İş'in yedi yıldır üyesi bulunduğu Uluslararası Gıda Sanayii İşçileri Federasyonu bulunmaktadır.

Disk'in yayınladığı bültenlerle de, Alman, İngiliz ve Amerikan Sendikaları'nın son hazırlanan tasarıların antidemokratik olduğunu belirttikleri ve Türk-İş'in kınandığı ifade edilmiştir.

türk-işe bağlı bazı sendikalar

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

Sendikalar kanununda değişiklik yapılması meselesi üzerinde çıkan münakaşalar ve olaylar malûmlarınızdır. Bu münakaşaların ve olayların genişliği, yapılan işin tekrar ve ciddiyetle gözden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Esasen, münakaşalar ve olaylar bir yana, mesele üzerinde büyük hata işlenmektedir. Türk-İş üyesi bir sendika olarak ta bunu belirtmeyi bir görev biliriz.

Sayın Başkan,

Sendikalar kanunu üzerinde uygulamada görülen aksaklıkları gidermek için değişiklikler yapılabilir. Ama, bu gerekçeye sığınarak, işçilerin örgütlenme özgürlüğüne set çekilemez. İşaret etmek mecburiyetindeyiz ki, kanun değişikliğinde ileri sürülen gerekçe ile güdülen hedef birbirinden tamamiyle ayrıdır. Gerekçe olarak güçlü sendika yaratmak isteği öne sürülüyor. Güçlü sendika kanunla değil, ciddi sendikal eylemlerle yaratılır. Kaldı ki, amaç bu değildir. Asıl amaç, politik ve ekonomik iktidarların işlerine gelmeyen sendikacılığı ortadan kaldırmaktır.

Sayın Başkan,

Anayasamızın 46. maddesi çalışanlara serbestçe sendika kurma hakkı tanımıştır. Bu husus, yüksek bilgilerinizdir. Ayrıca, üyesi olduğumuz Milletlerarası Çalışma Teşkilâtı Anayasası da: «Söz ve cemiyet kurma hürriyeti devamlı bir terakkinin elzem bir şartıdır. Irk, inanç ve cinsiyetleri ne olursa olsun, bütün insanlar, gelişmelerini serbestlik, şeref ve haysiyet, ekonomik güvenlik içinde eşit şartlarla takip hakkına maliktirler.» demektedir.

Arzetmek isteriz ki, kanun değişikliği, bu esaslara hiç uymamaktadır. Bir de var ki, işçi sendikaları, işçi sınıfının örgütleridir. Onun için sendikaların her türlü eylemleri işçi sınıfının yararlarına uygun düşecektir. Oysa bizde, bazı çevrelerce bunun aksi istenmektedir. Ve asıl mesele de bundan doğmaktadır.

Sayın Başkan,

Mesele üzerinde, bilim adamları, hukukçular, yazarlar, sendikacılar, uluslararası işçi temsilcileri gerekenleri etraflıca söylediler. Bütün bunları yüksek görevinizin sorumluluğu içinde izlediğinize kaniyiz. Ancak, bu yerinde uyarıların, belli hesaplarla hareket edenleri hiç etkilemediği görülmektedir. Neticede, kanunun çıkış seyri içinde, en etkin uyarıyı yapmak görevi size terettüp edebilir. Bu hususta göstereceğiniz dikkat, meseleleri kavrayan tüm işçileri sevindirecektir.

İyi günler dileği ve saygılarımızla.

Bekir Yenigün
Başkan

TEKSTİL
Onbeş günlük Gazete
TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ :
RIZA GÜVEN
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :
ABDULLAH SERT
Yönetim yeri: Babıâli Cad. Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8 Cağaloğlu
Telefon : 26 85 90
Dizgi: Baskı : Yeni Hamle Matbaası İSTANBUL

BASILDIĞI TARİH: 7/TEMMUZ/1970